

La muntanya venerada

Ramon Cortina i Bargalló, Arbúcies

1. La mun - ta - nya ve - ne - ra - da a miem té ro - bat el cor, de nit
s'al - ça en - (a)r - gu - lli - da, al - ta i fer - ma so-bre el pla, per-què
pa - nya si - gui mor - ta, quan no hi res - ti ni un ser viu, Ca - ta-

5

1. 2.

par-la amb l'es - te - la - da i de di - a amb el sol d'or. 2. E - lla tiu.
té to - ta la vi - da i la for - ça del de - mà. 3. Quan Es -
lu - nya, en - ca - ra for - ta, al - ça - rà son front al -